

ע"פ 35947/10/14 - ראסם מחאמיד נגד מדינת ישראל - משרד המת"ת

בית הדין הארצי לעבודה
השופט אילן איטח

ע"פ 35947-10-14

ניתנה ביום 07 דצמבר 2014

ראסם מחאמיד המבקש

מדינת ישראל - משרד המת"ת המשיבה

בשם המבקש: עו"ד קאזם כיואן

בשם המשיבה: עו"ד ענת שמעוני

החלטה

השופט אילן איטח

1. המבקש הורשע בבית הדין האזורי לעבודה בתל אביב (השופטת דגית ויסמן; הע"ז 2353-09) בעבירה של העסקת שלושה עובדים זרים ללא היתר עבודה כדן, בניגוד להוראות סעיף 2(א)(2) **לחוק עובדים זרים**, התשנ"א - 1991. בגזר הדין, מיום 21.9.14, הטיל בית הדין האזורי על המבקש קנס כספי בסך 21,000 ₪, שישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים, כאשר התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 1.12.14.

2. המבקש הגיש ערעור לבית דין זה הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין, ובמקביל הגיש את הבקשה שלפני לעיכוב ביצוע תשלום הקנס שהושת עליו. המבקש טוען כי סיכויו לזכות בערעור טובים. בקשר לכך נטען בהודעת הערעור, בין היתר, כי מאחר שכתב האישום הוגש כחלוף שנה ממועד ביצוע העבירה, הרי שהיה מקום להטיל קנס מנהלי חלף כתב אישום יזום; הגשת כתב אישום נגד המבקש מהווה אפליה וחוסר שוויון מול אלה שעברו לכאורה אותה עבירה; המשיבה לא אפשרה למבקש להגיש בקשה לביטול קנס מנהלי או בקשה להישפט ובכך פעלה בחוסר תום לב, בחוסר הגינות, תוך פגיעה קשה באינטרס ההסתמכות והצפייה; הרשעה בגין עבירה אחת פוגעת בשמו הטוב של המבקש תוך הפלייתו לרעה ביחס לאלה שעברו עבירה אחת בלבד; הכרעת הדין שגויה מיסודה, שכן שגה בית הדין בכך שלא קיבל את טענות המבקש בדבר התקשרות עם קבלן משנה - חברת א.ד.נ.ה - אשר ביצע את העבודות באתר נשוא כתב האישום; לא הוכחה אשמתו של המבקש בעבירה במיוחדות לו ולא הוכחה עצימת עיניים או מודעות; העובדים הזרים שלכאורה נמצאו באתר לא קיבלו כל שכר מהמבקש והוא לא העסיק אותם בכלל; גובה הקנס אינו מתיישב עם הוראות תקנות העבירה

המנהלית; היה על בית הדין לבטל את כתב האישום ולהמירו בקנס המנהלי על מנת לאפשר למבקש לשקול את צעדיו.

3. המבקש מוסיף וטוען כי אם בית הדין לא יעתר לבקשתו ולא יעוכב ביצוע גזר הדין, ייגרם לא נזק בלתי הפיך, מהטעם שמצבו הכלכלי הורע בשנים האחרונות. עוד נטען כי ביצוע תשלום הקנס באופן מיידי יביא להכבדה על המבקש הן בתשלומים והן בהחזרת הכספים ששילם. מנגד, לא ייגרם לכל נזק לאינטרס הציבורי אם יעוכב ביצוע גזר הדין עד להכרעה בערעור. עוד צויין כי ככל שיבוצע פסק הדין, הערעור ירוקן מתוכן ויהיה תיאורטי ואקדמאי בלבד. בנסיבות אלה, כך לטענת המבקש, מאזן הנוחות נוטה לטובתו.

4. המדינה מתנגדת לעיכוב ביצוע גזר הדין, וטוענת כי בית הדין האזורי התייחס לטענות המבקש בדבר שאלת התיישנות וקבע כי לא הייתה מניעה בדין להגיש כתב האישום מאחר שלא חלפו חמש שנים בין מועד ביצוע העבירה ובין מועד הגשת כתב האישום. לעניין הטלת קנס מנהלי חלף כתב אישום יזום, קבע בית הדין כי לא נפל כל פגם בהפעלת שיקול דעת של התביעה היורד לשורשו של העניין ועל כן אין מקום להתערבותו. בהכרעת הדין בחן בית הדין טענת התקשרות המבקשת עם קבלן משנה ומצא כי העבודות במקום בוצעו על ידי המבקש ולא על ידי קבלן משנה, וכי המבקש היה אמון על העבודות באתר והיה מודע לכך שמועסקים במקום עובדים ללא היתר כדין ולא בדק את חוקיות העסקתם.

5. לגופם של דברים טוענת המדינה כי אין מקום לחרוג מן הכלל לפיו אין לעכב תשלום של קנס שהוטל על נאשם, שכן אין בו כדי לגרום לנאשם נזק בלתי הפיך. המדינה מוסיפה וטוענת כי הסיכויים לקבלת הערעור נמוכים. בקשר לכך נטען כי בית הדין דן בכל טענות המבקש הן במסגרת הכרעת הדין והן במסגרת גזר הדין, וקבע קביעות שבעובדה ושבמהימנות, אשר התבססו על התרשמותו ממהימנות העדים, עניינים שערכאת הערעור אינו נוטה להתערב בהם. וזאת לאחר שהתרשם מהראיות ומהעדים שהובאו בפניו.

ביחס לעונש שהוטל על המבקש טוענת המדינה כי מדובר קנס כספי נמוך מאוד אשר חולק ל- 10 תשלומים, וזאת בהתחשב בעובדה שמדובר בהעסקת שלושה עובדים זרים.

הכרעה

6. באשר לשיקולים לבחינת בקשה לעיכוב ביצוע תשלום קנס שהוטל בהליך פלילי, נקבעו על ידי בית המשפט העליון הכללים הבאים:

"הלכה היא, כי אין לעכב ביצוע עונש בשל הגשת ערעור, לא כל שכן עת מדובר בקנס אשר תשלומו אינו יוצר מצב בלתי הפיך, ושניתן להשבה ככל שצולח הערעור (ע"פ 3468/12 שורפי נ' מדינת ישראל, 12.7.2012, והאסמכתאות שם; להלן: עניין שורפי). מצב הדברים שבגדרו ישקול בית המשפט בחיוב לעכב תשלום קנס מתקיים כאשר בית המשפט שוכנע שאין בידיו של המבקש לשלם את הקנס שהושת עליו, ושאי התשלום יוביל בהכרח להשתת מאסר חלף הקנס (ע"פ 9147/01 בשן נ')

מדינת ישראל, 27.12.2001). במסגרת זו יילקחו בחשבון מצבו הכלכלי של המבקש, גובה הקנס ויכולתו של המבקש לשלם את הקנס עוד בטרם יישמע הערעור (עניין שורפי פסקה 7). במקרים כאמור לעיל, משתנה נקודת האיזון ובמצב דברים שכזה, בייחוד עת מדובר בתקופת מאסר קצרה, כבמקרה דנא, ייטה בית המשפט לעכב את תשלום הקנס, כדי להבטיח שלערעור, ככל שיתקבל - תהיה נפקות (עניין שורפי, בפסקה 5, והאסמכתאות שם). כל זאת בכפוף לבחינת סיכויי הערעור"^[1]

7. לאחר שעיינתי בטענות המבקש ובכלל החומר המצוי בפניי, לא מצאתי טעם המצדיק את עיכוב תשלום הקנס שהושת על המבקש ונחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

כאמור לעיל, נפסק כי הכלל הינו כי אין מקום לעכב תשלומו של קנס שנגזר על נאשם, שכן "בניגוד לעונש מאסר, שריצויו אינו הפיך, קנס ששולם ניתן להשיב, אם יוחלט על ביטולו המלא או החלקי"^[2]. במקרה שלפני, המבקש הורשע בעבירה של העסקת שלושה עובדים זרים ללא היתר והקנס שהושת עליו נפרש על פני תקופה ממושכת (10 תשלומים). בית הדין האזורי נתן דעתו לכלל נסיבות המקרה המיוחדות, למצבו הכלכלי של המבקש בהיותו בעל משפחה ומעל גיל 60 ולכך שגזר הדין ניתן בחלוף שבע שנים ממועד ביצוע העבירות. טענת המבקש כי דחיית הבקשה בנסיבותיו האישיות יביא להכבדה אינה מהווה הצדקה לאי תשלום קנס המוטל כעונש על ביצוע עבירה פלילית ומכל מקום, הטענה בדבר הכבדה על המבקש נטענה בעלמא, בלא כל פירוט או ראשית ראיה לדבר. הואיל ומדובר בקנס המשולם לקופת המדינה, וככל שהמדינה תחוייב בהשבת הקנס, כולו או חלקו, לא יהא כל קושי להיפרע ממנה. בנסיבות אלה, לא מצאתי מקום לעכב את ביצוע גזר הדין.

8. **סוף דבר** - הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין נדחית.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשע"ה (07 דצמבר 2014) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

[1] ע"פ 29/13 בירנבוים נ' מדינת ישראל, (13.1.13); כן ראו את ע"פ 9043/12 דהן נ' מדינת ישראל, (23.4.13); ובבית דין זה - ע"פ (ארצו) 29785-07-13 א. דינמיקה שירותים 1990 בע"מ נ' מדינת ישראל, (5.8.13).

[2] רע"פ 2802/03 סדון נ' מדינת ישראל, (23.6.03).